

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. Мездра, общ. Мездра, обл. Враца, 29.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МЕЗДРА, П-РИ ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Б. Вътков

при участието на секретаря Валя Г. Пенова
като разгледа докладваното от Иван Б. Вътков Гражданско дело № 20221450101226 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Г. Ц. М., ЕГН *****, от гр. Роман, като майка и законен представител на детето Л. Ш. Ш., ЕГН *****, е предявила иск против Ш. Ш. М., ЕГН *****, с който ищцата моли съда да измени размера на присъдената с Решение № 195/02.09.2016 г. по гр. дело № 717/2016 г. на МЗРС издръжка, която бащата е осъден да заплаща на детето Л. Ш. от 110 лв. месечно на 400 лв. месечно, платими чрез майката и законен представител, считано от 15.11.2022 г., ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, до окончателното изплащане. Претендират се и разноски.

Искът е с правно основание чл. 150 СК.

В срока по чл. 131 ал. 1 ГПК, от ответника е постъпил отговор на исковата молба, в който ответника оспорва размера на исканата издръжка.

По делото са събрани писмени доказателства.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от представеното по делото удостоверение за раждане на

детето Л. Ш. Ш., ЕГН *****, същото е родено на 23.12.2009 г. от майка Г. Ц. М., ЕГН *****, и баща - Ш. Ш. М., ЕГН *****. Към момента детето е малолетно.

В исковата молба се твърди, а и от представеното копие от Решение № 195/02.09.2016 г. по гр. дело № 717/2016 г. на МЗРС е видно, че с решението си по делото, съдът е осъдил ответника да заплаща месечна издръжка на детето си Л., чрез майката и законен представител Г. Ц. М., ЕГН *****, в размер на 110 лв. месечно, считано от 09.06.2016 год., до настъпване на основания за изменяването или прекратяването и, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска, до окончателното и изплащане.

В исковата молба се твърди, че от определяне на предходната издръжка са изминали шест години, детето е пораснало, нараснали са и нуждите му от издръжка, детето е в седми клас.

Майката не е представила документ за доходите си.

Ответника е декларирал брутен месечен доход от 1100 лв., представил е копие от трудов договор, твърди, че заплаща и наем в размер на 300 лв. месечно.

При така установеното от фактическа страна, се налагат следните правни изводи:

Изменение на предходно определената издръжка следва да бъде допуснато само при наличие на изменение на обстоятелствата, въз основа на които тя е присъдена в определен размер. Следователно основателността на предявената искова претенция с правно основание чл. 150 от СК се обуславя от настъпването след определяне на предходната издръжка на трайни съществени промени в нуждите на детето и/или във възможностите на родителя, полагащ грижи за детето, и/или възможностите на дължащия издръжка родител.

От определяне на предходната издръжка са изминали шест години и половина, през който период безспорно е настъпило съществено изменение на обстоятелствата, при които е определена предходната издръжка. Детето е пораснало, ученик е в седми клас към момента, безспорно са нараснали и нуждите му от издръжка. Обстоятелството, което е променено, е и новия

размер на минималната работна заплата за страната, в сила от 01.01.2022 г., който е 710 лв., което е ноторен факт. При това положение законово гарантираният минимален размер на издръжката е 177.50 лв.

Грижата за непосредственото отглеждане и възпитание на детето е поела изцяло майката, която изпитва затруднения от материален характер.

Липсват обстоятелства, които изключват задължението на ответника да дава издръжка, както и такива, които дават основание да се отхвърли иск за увеличаването ѝ за в бъдеще. Съдебната практика е постоянна в становището си, че издръжката се определя за един бъдещ период от време и целта ѝ е да задоволи максимално нуждите на детето, съобразявайки и възможностите на родителите. Във всички случаи обаче приоритетът е интересът на детето.

Въз основа на тези обстоятелства, съдът намира, че е налице изменение на обстоятелствата, при които е определен предходния размер на издръжката, което е предпоставка за уважаване на предявената искова претенция с правно основание чл. 150 от СК. Искът е доказан по основание.

Размерът на издръжката се определя по правилата на чл. 142 от СК - според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи. Съгласно чл. 142 ал. 2 от СК минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата, без да е определен максимален размер. А минималната работна заплата от 01.01.2022 г. е 710 лв., от което следва, че минималната издръжка би следвало да бъде 177.50 лв.

С оглед данните по делото – възрастта на детето и доходите на родителите, съдът намира, че то се нуждае от месечна издръжка в размер на 350 лв.

Относно възможностите на родителя, даващ издръжка, съдът намира, че обстоятелството, че ответника е безработен, не го освобождава от задълженията да осигурява необходимата издръжка на малолетното си дете.

Безспорен е факта, че родителите следва да заплащат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца. Безспорен е и факта, че ответника е човек в трудоспособна възраст, и е длъжен да заплаща средства, нужни за издръжката на детето му. Съдът намира, че ответника, предвид данните по

делото, е в трудоспособна възраст, и следва да намери начин да реализира по-високи доходи, и да заплаща издръжка в по - висок от определения досега размер.

Съдът счита, че издръжката на детето, дължима от бащата, следва да се определи в размер на 200 лв., или същата следва да се увеличи с 90 лв. месечно, което е с около 3 лв. на ден, и в никакъв случай не може да се приеме, че е в прекалено висок размер. При определяне на размера, с който следва да бъде увеличена издръжката, съдът взе предвид периода от определяне на предходната издръжка.

Останалите нужди на детето ще следва да се поемат от майката, която полага и непосредствени грижи по отглеждането и възпитанието му.

Съгласно т. 21 от Постановление № 5 от 16.11.1970 г. на Пленума на ВС, началният момент на увеличението или намалението на издръжката по чл. 86 СК/отм./, сега чл. 150 СК, е от деня на предявяване на иска, поради което в конкретният случай, издръжката следва да се присъди от 15.11.2022 г.

Предвид разпоредбата на чл. 72 от ЗЗД, издръжката следва да се присъди ведно със законната лихва върху всяко просрочено задължение, считано от първия ден на месеца следващ този, за който се дължи.

С оглед изхода на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса от 4% върху тригодишните платежи, върху увеличения размер на издръжката.

Следва да бъде постановено и предварително изпълнение на решението за присъдената издръжка, на основание чл. 242 ал. 1 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА размера на присъдената издръжка с Решение № 195/02.09.2016 г. по гр. дело № 717/2016 г. на МзРС, с което Ш. Ш. М., ЕГН ***** е осъден да заплаща на детето си Л., чрез майката и законен представител Г. Ц. М., ЕГН *****, в размер на 110 лв. месечно, считано от 09.06.2016 год., до настъпване на основания за изменяването или прекратяването и, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна

вноска, до окончателното и изплащане, като **УВЕЛИЧАВА** същата от 110 лв. на 200 лв. месечно, и

ОСЪЖДА Ш. Ш. М., ЕГН *****, да заплаща месечна издръжка на детето си Л. Ш. Ш., ЕГН *****, чрез майката и законен представител Г. Ц. М., ЕГН *****, в размер на по 200 лв. месечно, считано от 15.11.2022 год., до настъпване на основания за изменяването или прекратяването и, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска, до окончателното и изплащане, считано от първия ден на месеца следващ този, за който се дължи, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за увеличение на издръжката в останалата му част до пълния предявен размер за сумата над 200 лв. до 400 лв., като неоснователен и недоказан.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението за издръжка, на основание чл. 242 ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Ш. Ш. М., ЕГН *****, да заплати такса в полза на МРС върху увеличението на издръжката в размер на 129.60 лв.

ОСЪЖДА Ш. Ш. М., ЕГН *****, да заплати на Г. Ц. М., ЕГН *****, деловодни разноски съобразно уважената част от иска в размер на 250 лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВрОС в двуседмичен срок от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Мездра: _____